

1667.

1. Helderhoffus, Georgius Fredericus: Programmata, quo
fac. juridica Georgio Frederico de Helderhoff honores
juris utriusque delulit.
2. Boelerus, Jo. Henr.: Comitia imperii sine electio
successoris describentur C. Cornelio Tacito / Hist. tor
12 et seqq.
3. Veringh, Bertramus Theodorus: De contractibus
jure emphiteutico
4. Herborn, Joh. Christoph.: De judiciis censoriis
aucto dec. Aug. Perichle.
5. Herpfer, Johann Daniel: De jure concedendi ve.
riam aetatis.
6. Lemgart, Henricus: De antichresi.
7. Moëkel, Johannes Casparus: Analysis P. ult. C.
ad S. C. Velley.

1667

8. Obrechtus, Uerianus: De restitutione fidei commissorum
et imputatione praedicatorum in quartum Trebellian.
nicum et l. Titia testamento 86 §. ad legem Fulci-
diam

9. Rannbarger, Antonius: De poena confinementis
sive carceris domestici

10. Rebhan, Johannes: Controversiarum juridicarum
Museum heptas.

11. = Rebhanus, Johannes: De jure exactionis quarterum

12. Rebhan, Johar: De necessaria defensione

13. Rebhanus, Johannes: De collatione bonorum.

14. Reichard, Johannes Philippus: De incendio

15. Reichhelm, Christian Friedrich: De fide reciproca
conjugali domini cum vasallo et protectoris cum
cliente.

16. Rierr, Gregorius: De legitima

1669

~~1667~~

17. Schubler, Johannes Paulus: De absentia
18. Simon, Johannes Henricus: De natu
19. Stoccken, Gerhardus, von: De legatis
20. Stoccken, Richardus von: De servitutibus rerum.
21. Stoererus, Gualtfridus: Innes specierum facti.
22. Stoererus, Gualtfridus: De jure civitatis
23. Straus, Conradus: De praescriptione delictorum
24. Uffenbachius, Joh. Christophorus: De autodictia
ad l. extat. 13 ff. quod mel. caus. ejusq. parallelam
l. creditores 7 ff. ad l. tal. de vi priv.
25. Wibel, Johannes Fridericus: Forum competens e contu-
nentia causae
26. Wildt, Fridericus Jacobus: De nummis bibalibus.

1
8
9
10
11
12
13
14
15
16

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

634

30.

76679.

Q. B. V. D. O. M.
THESES JURIDICÆ
delineantes

POENAM CONFINATIONIS

Sive
EXILII DOMESTICI,
maternâ linguâ,

Die Straff des Behor=
sams / des Einlagers / oder schwören
in das Haus /

Quas
SUB PRÆSIDIO SACROSANCTÆ TRINITATIS,
Decreto & Autoritate

MAGNIFICI, NOBILISSIMI, ET AMPLISSI-
MI, IN CELEBERRIMA ARGENTORATENSIS REIP.
UNIVERSITATE, JURISCONSULTORUM
ORDINIS,

PRO LICENTIA

Summos in Utroque Jure Honores ritè
consequendi,

Placide Eruditorum disquisitioni
subjicit

Antonius Raumburger /

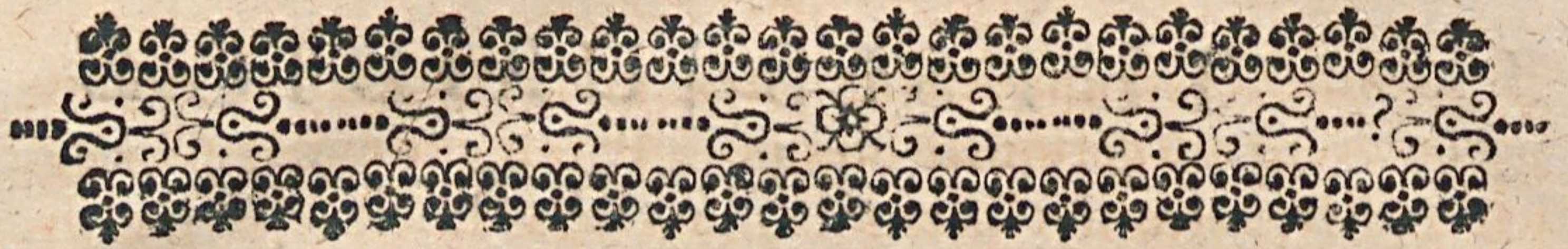
Ad diem 23. Decembr.

ARGENTORATI,

Typis JOHANNIS PASTORII, ANNO M DC LXVII.

27.

D. A. C.

Benevolo Lectori Salutem.

Uod præter pristinam nostram intentionem contingit, sistere nunc cogimur præsentī Inaugurali disquisitioni hanc de Confinatione seu Exilio in domo, occasione l. 9. ff. De interd. & releg. conscriptam delineationem, tantis inclusam angustiis. Cogimur, inquam, sed instanti itinere, librariæ suppellectilis inopiâ, experientiæ majoris defectu. Æqui ergò bonique hoc, quicquid est, consules, à doctioribus doctiora postulaturus. Nobis sub Clementissimi Numinis auspicio oritur Thesis

*Etymol. cum
hermon.*

I. Pœna an à πῶν, an verò à ponendo, vel pœnitendo dicatur, ad nos non adeò multum pertinet.

II. Accipitur à nobis in strictiori significato, quatenus notat id, quod tantum delicti alicujus coercendi causâ imponendum, vel exigendum venit.

III. Confinatio à confinare, hoc à Con & finire oritur. Finare autem quomodo à finis descendat, indagatoribus vobiscum relinquimus. Elegantiores nonnulli dicunt confinare, Confinatio.

IV. Simpliciter posita i. prædicatur de ipsa deportatione & relegatione in certum locum, vel in insulam:

Strictius 2. accepta denotat inclusionem in domum per modum prohibendi egressum irrogatam. Et ita nos capimus.

V. Exilium ab exulo, hoc ab exul. Exul autem an quasi ex solo dicatur, an verò aliunde, non multum sumus solliciti.

VI. Exilium i. latè acceptum includit relegationem & deportationem:

Strictè

Strictè 2. & quidem propriè tantùm deportationem; improprie verò relegationem tantùm. Et tale exilium triplex est: 1. interdictio certorum locorum 2. lata fuga, id est omnium interdicio, præter unum 3. insulæ vinculum.

Strictissimè 3. opponitur ipsi relegationi & deportationi. Nobis exilium in secunda & strictiori significatione hîc accipitur; non tamè, ut omnes ejus species, sive gradus complectamur.

VII. Restringimus exilium per voces, in domo, ad certam speciem. Domus autem nobis 1. non capitur in ea latitudine, prout vel denotat locum, ubi quis habet domicilium originemve; vel etiam, ut notat familiam integram:

Neque tamen 2. in iis angustiis, quatenus opponitur ædibus:

Sed 3. quatenus significat corpus quoddam artificiosum immobile, plurium corporum coagmentatione ad habitandum destinatum.

VIII. Proponimus igitur illam pœnam, quæ à nonnullis *Synonym.* alio nomine solet dici Affinatio, Gifilatio, Interdictio, Districtus, Carcer in domo, Exilium in domo, Condemnatio ne domo procedat &c. maternâ lingvâ die *Straff des Gehorsams / des Einlagers / oder schwören in das Haus.* Posset etiam dici die *Verdammung / Verstrickung / Bannung in das Haus.*

IX. Hinc voces confinatus (aliis confinitus) *Paronym.* affinatus, gifilatus, is cui domus pro carcere adsignata, in hac materia occurrunt.

X. Est autem nobis pœna Confinationis sive Exilij in *Defin. rei.* domo, pœna, quâ quis condemnatur, ne de domo procedat, ab eo, cui jus ita condemnandi competit.

Neque contrariatur 1. l. 71. ff. de condit. & dem.

2. l. 3. in fin. & l. 13. ff. de offic. præsid.

3. Grot. de Jur. Bell. & Pac. lib. 2. c. 20. n. 1.

4. Baldi autoritas, in cap. quintavallis col. 1. X. de jurejur.

XI. Possunt verò hujus pœnæ divisiones desumi

Divis.

1. ex th. XV. ejusdemque singulis membris:

2. ex th. XXII. & illius partibus singulis:

3. ex gradibus hujus pœnæ: Aliud enim exilium est in domo universa, aliud in certa tantùm ejus parte.

XII. O-

*Causa effc.
princ. remota*

XII. Originem ejus, ut aliarum pœnarum, in thesi referimus ad jus Naturæ: Approbat eandem jus civile. Prima verò ejus applicatio, neque in Judaicis, neque in Romanis monumentis satis certa hæctenus videtur constituta.

Nec quoad Judaicam historiam obstat 1. exemplum Rahab Jos. 2. v. 18. 19.

2. exemplum Absolomi 2. Sam. 14. v. 24.

3. Adoniæ. 1. Reg. 1. v. 53.

4. Abiatharis 1. Reg. 2. v. 26.

5. Semei 1. Reg. 2. v. 36.

Nec quoad Romanam historiam obest 1. exemplum C. Marij apud Valer. Max. l. 2. c. 10. n. 6. Vell. Paterc. lib. 2. c. 19.

2. Gallionis apud Tacit. 6. Annal. c. 3.

3. Equitis illius Romani apud Sveton. in Aug. cap. 24.

Nisi forsan huc denique spectet exemplum insignis Julix apud Sveton. in Tib. c. 50. Ibi tamen primam hujus pœnæ mentionem fieri, vix asseremus: præsertim, cum etiam in consilio, quod Livia Augusto suppeditat apud Dion. lib. 55. videatur aliqua hujus pœnæ memoria occurrere.

Propinqua

XIII. Vigore potestatis eminentioris, seu superioris, hanc pœnam exigunt illi, penes quos in Republica summa est Potestas. In nostro imperio vigore potestatis eminentioris id agunt Status imperij:

1. Imperator,

2. Electores,

3. Principes,

4. Civitates imperiales.

*Causa instrum.
nobilior.*

XIV. Deinde vigore potestatis ministerialis exigunt, (non tamen indistinctè) illi, quibus speciali lege, Senatus Consulto, vel ejus, qui summam habet potestatem, indultu, hoc jus competit: quales in jure Romano occurrunt e. g.

1. Præfectus Prætorio

2. Præfectus Urbi

3. Proconsules

4. Præsides

Hodie vel præscriptione, vel speciali ejus, qui summam habet

bet

bet potestatem, indultu opus esse statuimus. Et nec hodie me-
sum imperium dicimus esse delegabile, neque hactenus jus ca-
nonicum differre.

Non obstat 1. art. 2. constit. crim.

2. cap. fin. ne cler. vel monach. sec. neg.

3. cap. in archiepiscopatu. de raptor.

4. clem. 1. §. 1. de hæret.

XV. Succedit id, quo mediante hæc pœna exercetur, do-
mus scilicet, per quam, quid velimus intelligi, apparet ex thes.
VII. n. 3. *Ignobilior*

Nec obest l. 18. ff. de in jus voc.

Non autem referre videtur 1. an domus illa propria sit con-
demnato, an aliena, modò in eam jus sit infligenti:

2. an sit delinquenti propria dominio vero, an ficto:

3. An libera omninò, an verò affecta servitute reali:

4. An ad reum spectet jure emphyteusos, superficiei, vel ser-
vitutis personalis

5. An sit locata conductave:

Nec obst. 1. l. 74. ff. de R. I.

2. l. 9. in verb. sua ff. de interd. & releg.

6. An sit in civitate originis, domiciliive, an verò alibi. Alibi
verò, vel in insula, vel in continenti.

Tandem 7. non excludimus ab hac pœna molendinum, sub
distinctione tamen.

XVI. Intrinsecus porrò moventur infligentes ad irrogan-
dam hanc pœnam 1. mandatorum divinorum religione *Impuls. præ-
sum.*

2. Interiori Justitiæ amore

3. Officij demandati curâ &c.

XVII. Extrinsecus movet delictum à reo commissum, quod *Procatatæ*
quale esse debeat, prudentis judicis arbitrio censendum relin-
quimus. Si tamen cuiquam ex natura hujus pœnæ aliquos sal-
tim limites determinare luberet, non repugnaremus forsitan, si
ita procederet:

1. Ubi delictum, quod est infra relegationis pœnam, commis-
sum vix alibi, quàm in conventibus & congressibus locum ha-
beret, hæc ipsa pœna forsitan non esset inconveniens.

2. Si relegatio delicto præfixa, reo, cujus emendatio inten-
deretur,

deretur, magis esset nocitura, hæc pœna forsan non ineptè applicaretur.

3. Si relegatio delicto præstituta, in hypothefi obvenienti v. gr. ob delinquentis liberorum multitudinem, gravior existeret.

4. Si relegatio delicto esset statuta, reus autem talis, quem è civitate pulsum deberet metuere Respublica.

5. Si pœna carceris legibus esset sancita, dignitas tamen personæ singularis mitigationem svaderet.

6. Si crimen non satis esset probatum, graves tamen conjecturæ svaderent, reum tantum ab instantia absolvi ex mente quorundam Dd.

7. Si gratia fieret delicto graviori, atque delinquens, positus terminis habilibus in loco judicij commoraturus esset.

8. Ubi cun que tandem personæ alicujus præsentia, & cum alijs conversatio, scandalo esset futura.

Finis.

XVIII. Infligitur autem hæc ipsa pœna, sicuti aliæ quoq;

1. Ob securitatem & quietem Reipublicæ;

2. Ob emendationem ipsius delinquentis;

3. Ob vindictam violationis legum;

4. Ob solatium læforum, sub certo tamen modo;

Aliquando denique ob scandali remotionem.

*Materia sub-
ject.*

XIX. Affligitur hæc pœnâ delinquens, qui tale committit delictum, quod iudex hæc pœnâ dignum arbitratur. Non refert 1. an personæ sint nobiles, an verò plebejæ:

Non obest l. 1. ff. de custod. reor.

2. Clerici sint, an seculares;

3. Mares, an feminae;

Non obst. Nov. 134. c. 9. indeque desumpta auth. hodie novo jure C. de custod. reor.

4. Non excludimus hinc ullam ætatem, ne quidem minorem, si tamen in eam cadere possit pœna arbitraria. Quin potius hæc pœnam præ alijs in tali hypothefi commendamus.

*Forma ratione
infligent.*

XX. Forma consistit in legitima interdictione, ne reus de domo procedat, sed in eadem vel semper, vel ad certum tempus maneat, idque pœnæ causâ. Ut autem legitima sit condemnatio, instructa debet esse iis requisitis, quæ aliâs ad sententiæ legali.

gali.

galitatem requiruntur, de quibus commentatores ad tit. de re jud. Inter ea tamen requisita in hac materia pœnarū, vel quoad se & suum delictum, vel quoad invicem consideratarum, non censemus proportionem.

Non obst. i. Aristot. lib. 5. Eth. Nic. c. 2.

2. c. 5. de pœn. in 6.

3. l. 31. ff. ad l. Cornel. de fals. junct. l. 11. ff. de pœn.

XXI. A parte excipientis forma consistit in actuali exceptione & perpeffione hujus interdictionis, molestiam ex se & sua natura producere apta. *Excipientis.*

XXII. Condemnatur autem reus i. vel simpliciter, vel sub modo quodam arctiori. Hic verò, oritur vel ob additos fidejussores, ubi non obst. l. 1. 15. ff. qui fatid. cog. *Adjuncta vel forma exterior.*

2. l. 71. §. 2. ff. de condit. & dem.

Pignorave: vel ob adjunctum jusjurandum.

2. Condemnatur vel non præfixâ certâ pœnâ in casum violationis, vel tali pœnâ præfixâ.

3. Condemnatur vel temporis nullâ additâ mentione, vel aliquâ additâ. Mentio autem temporis fit vel definitè, vel indefinitè: Definitè rursus vel sub certo tempore e. gr. sub tempore turbarum, incendij, conventuum publicorum, concionum &c. vel ad certum tempus v. gr. ad 10. annos. Indefinitè vel simpliciter, vel secundum quid, v. gr. quamdiu voluero.

XXIII. Oritur i. ex hujus pœnæ inflictione nexus sive vinculum, domi, reum manere cogens, pro ratione diversi modi, explicandi in th. XXVII. *Effectus explicatus per post.*

Non officit i. l. 8. §. 9. ff. de pœn. junct. l. 9. & 10. ff. ex quibus causis maj. item l. 48. ff. de V. S.

2. l. 35. ff. de pœn. junct. l. 48. ff. V. S.

3. l. 71. §. 2. ff. de condit. & dem. l. 2. ff. de lib. hom. exhib. & excludens reum curiâ, templis, omnibus locis & conventibus publicis ordinariè &c.

2. Irrogat hæc pœna infamiam, non tamen indistinctè.

Non obst. l. 1. C. ex quib. caus. infam. irrog.

2. l. 22. ff. de his qui not. infam.

XXIV. Non aufert hæc pœna jus civitatis & inde dependentia, adeoque condemnatus retinet *Per negat.*

i. Jus

1. Jus legitimi matrimonij,
2. Patriæ potestatis,
3. Tutelæ,
4. Testamenti factionis.
Non obst. l. 71. §. 2. ff. de condit. & dem. l. 2. ff. de lib. hom. exhib. l. 13. ff. qui testam. fac. poss.
5. Jus successionis activè & passivè,
6. Contractuum civilium,
Non obst. l. 22. ff. quod met. caus. junct. l. 11. ff. ex quibus caus. maj.
7. Non est immunis ab oneribus civilibus, sub certa tamen distinctione ea præstat.
8. Tandem non prohibetur vocari in jus.
Non obst. l. 2. ff. de in jus voc.

Interpretatio.

- XXV. 1. Domo egredi prohibitur, alij accedere non videntur prohibiti.
2. Neque Doctor confinatus privatim quosdam informare prohibitus videtur.
3. Neque in domum condemnatus, excedere in hortum domo junctum vetari videtur.
Non obst. c. statutum 22. de elect. in 6. junct. l. 1. §. 2. ff. de aleat.

Affinia.

- XXVI. Ad affinia referimus
1. Condemnationem in navem ad habitandi usum paratam,
2. Domum propriam causâ custodiæ assignatam,
3. Obstagii pactum extraordinarium in domum debitoris,
4. Confinationem ob eminentiam,
5. Arrestum personale,
6. Repressalias personales,
7. Exemplum Rahab Jos. 2. v. 18. 19.
8. Domum propriam carcerem,
9. Inclusionem in villam, concessam olim parentibus, patronis, dominis,
10. Parricidarum in domum suam ad annum inclusionem,
11. Custodiam militarem,
12. Obstagium ordinarium,

13. Con-

13. Consuetudinem apud Batavos, die *Gyselinge* dictas
 14. Detusionem in monasterium,
 15. Liberam custodiam apud Romanos,
 16. Jus obsidij seu obsidatus,
 17. Carcerem publicum, & privatum,
 18. Inclusionem in civitatem, vel provinciam, vulgò *Baith*

zehend/

19. Insulæ vinculum

20. Deportationem.

XXVII. Pœna hæc ratione infligentis vel rectè, vel non ^{Contrar. ratione infligentis.} rectè se habet: Si rectè se habeat, non finitur, nisi eam finiri voluerit infligens. Hæc autem voluntas i. vel est expressa, vel non est expressa. Exprimitur verò vel in ipsa condemnatione, vel post eam. Utrumque fit vel adjecto tempore, vel non adjecto: Tempore autem, vel certo, vel incerto.

2. Ubi condemnatio ad certum tempus fuerit restricta v. gr. ad 10. annos, adveniente tempore, absque infligentis indultu specialiori, egredi licet.

Non obest l. 44. ff. de oblig. & Action.

3. Ubi verò condemnatio ad incertum tempus est restricta, tum illud tempus vel est omninò incertum, vel suspensum à iudicis voluntate.

4. Tempus omninò incertum si adjectum sit condemnationi, illud expectandum est, eoque adveniente, rursus specialiori indultu ad liberationem non est opus.

5. Tempus à iudicis voluntate suspensum, vel pendet à simplici iudicis voluntate, vel relata ad emendationem rei.

6. Suspensa pœna à voluntate iudicis simplici e. gr. quamdiu voluero, pertingit ad extremum iudicis spiritum, nec nisi morte ejus finitur regulariter.

Non obst. l. 67. ff. de iudic.

7. Suspensa verò à voluntate iudicis, quæ ad emendationem delinquentis se refert, non finitur, nisi per subsequentem iudicis declarationem.

8. Post inflictionem si voluntas infligentis pœnam tollat, fit illud plerumque per gratiam. Atque talis voluntas tribuitur

B

principi

Principi, eique, qui summam habet potestatem vel verè, vel analogicè.

9. Si non sit expressa voluntas ratione durationis hujus pœnæ, tum vel ne quidem in genere mentio temporis facta est, & durat pœna in perpetuum.

Non obst. l. 23. ff. de pœn.

10. Vel temporis in genere, non autem determinatè facta est mentio, & durat pœna ad annos 10.

Non obst. l. 10. C. de pœn. (miæ.)

11. Non tamen idem indistinctè asserimus de duratione infamæ.

12. Non definit hæc pœna cessante officio infligentis.

Non obst. l. ult. ff. de pœn.

Tandem, si ratione infligentis pœna se non rectè habeat, e. gr. si infligens non habuerit jus, infligendi, tum de jure plane non habet effectum.

*Contrar. ratio
ne condemnati
per possit.*

XXVIII. Porro ratione ejus, qui condemnatus est, cessat hic nexus pœnalis vel in tantum, vel in totum. In tantum i. si necessitas inevitabilis ratione condemnati cogat eum domo excedere e. gr. ignis, inundationis aquarum, ruinae, pestis ipsam domum confinati affligentis &c. Nec tamen hæc omnia sine distinctione asseremus.

Vel 2. si necessitas inevitabilis proximum concernat e. gr. si parens, vel liberi ejus, qui in domum condemnatus est, constituentur in periculis extremis, & nemo præter eum succurrere possit.

3. Si justa causa existat credulitatis, se liberatum credentis, v. gr. si nuncio magistratus id, nomine magistratus nuncianti, credat.

In totum cessat denique per mortem condemnati.

Per negat.

XXIX. Non cessat è contrario, sed vel violatur nexus omninò, si condemnatus dolo malo aufugiat, quo casu vel est præfinita certa pœna, vel non est præfinita.

1. Si præfinita est, illa servabitur:

2. Ubi non est præfinita, & reus fuerit condemnatus in decennium, duplicabitur secundum jus civile residuum tempus post violationem regulariter.

Non obst. l. 4. ff. de pœn.

3. Ubi

3. Ubi verò ultra decennium quis condemnatus est, vel duplicatio temporis à violatione residui decennium excessura est, perpetua interrogabitur inclusio.

Non obst. 1. l. 10. C. de episc. & cler.

2. l. 1. pr. ff. de effractor.

4. Quod si perpetuam tandem inclusionem violaverit, deportatio forsàn locum sibi vindicat secundum jus civile. Hodie hæc omnia ad arbitrium iudicis, si pœna in sententia non fuerit præfixa, referenda videntur; excepto fortè casu, ubi jusjurandum quoque est violatum.

5. Eadem pœnæ videntur præfixæ, ubi condemnatus domum non fuerit ingressus, quæ sunt in casibus antea enumeratis.

Non tamen 6. id, quod de dolo asseruimus, pariter de lata culpa obtinebit; quo aliàs referimus casum, ubi quis temerè abierit, licet animo redeundi.

XXX. Vel nexus non omninò violatur, etiam quoad pœnam 1. si quis conatus tantùm sit egredi, non autem egressus:

2. Si sua sponte redierit:

Non obst. l. 17. §. 1. de ædil. edict. l. 65. ff. de furt. & l. pen. ff. de vi bon. rapt.

3. Si culpâ quâdam egressus sit.

XXXI. Militat adversus hanc pœnam 1. præscriptio vicennialis regulariter. Vix tamen in casibus hujus pœnæ extraordinariis præscriptum erit inquisitioni.

2. Remedium nullitatis.

3. Beneficium appellationis de jure civili.

Non obst. l. 244. ff. de V. S.

Dodecas Corollariorum, ne quid vacet, adjecta.

I.

POEnarum, etiam capitalium, executionem non pugnare cum jure divino asserimus.

II. Imò severè earum executio magistratibus injungitur.

III.

B 3

III. Negs

III. *Neg, tamen earum determinatio specifica ac individualis ex eo jure videtur desumenda.*

IV. *Hinc furti pœna hodie in certis casibus capitalis, ex eo capite, quasi scilicet divino juri esset incognita, non est damnanda.*

V. *Nec verum videtur illud, quo asseritur, pœnam in Republ. Judaica non capitalem, non posse hodie mutari in capitalem.*

VI. *Non obstante, quod leges forenses Judaica, etiam quâtales, in nostra Rep. propriè non sint abrogatae.*

VII. *Non rectè asseritur, judicem secundum scientiam, non verò secundum acta probata judicare debere.*

VIII. *Non debet verò is infligere pœnam, ubi nulla est culpa.*

IX. *Neg, universaliter probamus, omnium criminum graviorum, cum sua vindicta publica, per signa quadam superstitem memoriam.*

X. *Jus concedenda venia delicto, neg, divino, neg, civili juri contrariatur.*

XI. *Exilij incivitate originis, domicilii ve (cujus etiam mentionem injicit Ordin. crim. Caroli V.) originem vel occasionem, imperio Claudij non asserimus.*

XII. *Deportationis, quæ in locum aqua & ignis interdictionis successit, originem Augusti imperio vindicamus.*

DEO GLORIA.

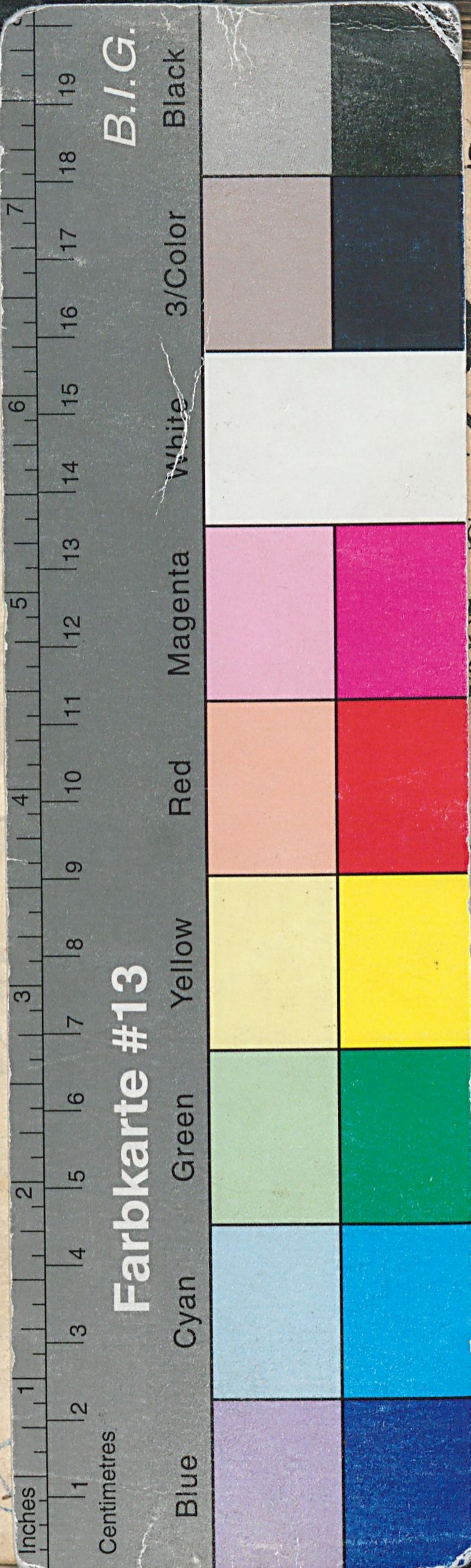

Arasburg, Diss., 1667

X 22842 98

WOM

B.I.G.

Farbkarte #13

30.

76679.

Q. B. V. D. O. M.
ESES JURIDICÆ
delineantes

DE N A M NFINATIONIS

Sive
KILII DOMESTICI,
maternâ linguâ,

Straff des Behor-
es Einlagers / oder schwören
in das Haus /

Quas
IDIO SACROSANCTÆ TRINITATIS,
Decreto & Autoritate
CI, NOBILISSIMI, ET AMPLISSI-
EBERRIMA ARGENTORATENSIS REIP.
VERSITATE, JURISCONSULTORUM
ORDINIS,

OLICENTIA
nimos in Utroque Jure Honores ritè
consequendi,
Placide Eruditorum disquisitioni

subjicit
Antonius Raumburger /
Ad diem 23. Decembr.

ARGENTORATI,

HANNIS PASTORII, ANNO M DC LXVII.

27.

